

[Transcript] Vinohradská 12 / Rajchl a Okamura: soupeři, nebo partáci?

Tady je Matej Skalický a tohle je Vinohradská 12.
Těší celi dí demonstrovali proti vládě na akci nazvané Česko proti býdění.
Pořádala je neparlamentní strana právo respekt odbornost.
My chceme nenásilným občanským protestem sundat pěti količní vládu.
A skoro je těnosti právě v den této demonstrace zveřejního agentu
a kantor aktuální volední model pro Českou televizi,
ve kterém se po prvé objevuje i strana pro kranu.
Můžu získala 3% což je pod hranicí nutnou prostuprospěšně movnit.
Stanou se z Okamury Araichla, kámoši jak hrom,
a nebo si polezou do zelí.
Uvidíme námluvi stran pro a SPD, nebo otevřený soubój.
A byla výkendová demonstracie v Praze protestem
a nebo spíš politickým meetingem.
Vtám se Aleše Michala z institutu politologických studií Univerzity Karlovy.
Tak ona ta strana promá úplněvny program než SPD.
Dnes je čtvrtek 20. dúbna.
Je to pro unijní strana stejně jako nutí.
Takže tady vidíte jasný rozdíl mezi SPD a tím pro...
Dobrý den, vítejte ve Vinohradské 12.
Dobrý den, děkuji za pozvání.
Z důležitým, se myslím, odstupem několika dní od té,
zatím poslední ze série několika protivládních demonstrací,
která se odehrála přednárodním muzem na Václavském náměstí ted' o výkendu.
Máte pocit, že se tímto protestem něco změnilo,
nebo že byl přelomový v něčem?
Ačkoliv tě organizátoři hovorí o tom přelomu
už několik těch demonstrací, které proběhli,
tak se nezdá, že by se nějaké zásadní změně došlo,
že by se cokoliv změnilo.
Ta demonstracie byla trochu jiná v tom,
a tedy tím specifická, že tam právě proběhl ten pochod.
Ono se pochodovalo už při demonstraci za Pana Vrábela
na Českou televizi tenkrát,
takže ani v kontextu těch obecně protivládních demonstrací
to asi nemůžeme považovat za nějakou extrémní novinku.
Já jsem se možná ptal, ale na jinou věc,
totiž na motivaci těch lidí přijít,
jestli prostě tady motivace už není jenom jsme protivládi,
ale naopak máme tu někoho, koho chceme podpořit v tom politickém boji.
Tak ve srovnání právě s tou aktivitou Ladislava Vrábela,
který začal s těmi akcemi od podzimu,
to se můžeme bavit o té první velká demonstraci právě vzáří,
tak ve srovnání s tím ta aktivita Indřichara je hle skutečně trochu jiná.
Te motivace těch lidí, kteří tam přijdou jako protestující,

se ale v zásadě nemění.

Oni jsou pořád protivládě, kritisují vládní pomost Ukrajině a chtějí mě.

To jsou ty základní headlájiny, které oni tam artikulují,

jak ti organizátoři, tak no to pak reagují ti protestující.

Čili tam motivace těch lidí,

ani ta struktura těch účastníků, těch protestujících

se v zásadě moc v čase nemění,

když bych to řekli, jinak ta poptávka se v zásadě nemění.

Co se ale mění, je to nabídka.

To je to, co vidíme, když srovnáme Ladislava Vrábela a Indřichara jichla.

Ladislav Vrábek nabídka.

Ladislava Vrábela a Indřichara jichla.

Ladislav Vrábek nabízel nějakou strukturu sociálního hnutí

něco, co šlo napříč těmi důležitými politickými proudy

a už existujícími politickými stranami a hnutími.

Indřich Raichl ten nabízí něco trochu jiného.

Ten přichází s formou vlastní politické strany

a ty demonstrace můžeme částečně vnímat tak jako meeting

té politické strany, nějaké představení těm voličům.

Je ale potřeba říct, že mezi těmi účastníky,

mezi těmi lidmi, kteří na tu demonstraci chodí,

takže začátku samozřejmě vůbec nebyli žádní příznivci

něčeho, jako je politická strana pro.

A ti se z určité části těch účastníků můžou teprve stávat.

Je ale potřeba říct, že to jsou voliči různých dalších stran,

SPD, hnutí trikolora, z části určitě hnutí,

ano, z části komunistů a některých menších,

třeba extrémních stran, nebo taky nevoliči.

A to, jak se Jendřich Urajchlovi povede oslovit ty lidi,

a to, jestli skutečně ta složka toho představení

té politické strany má ten kýžený efekt,

tak to můžeme vidět jedině ve volbách.

Mimochodem má to Jendřich Urajchlo o to jednoduší v době,

kdy podle nejnovějšího průzkumu CWM je s současnou vládou

nespokojeno nejvíc lidí od roku 2013.

Určitě ty podmínky, které pro něj jsou

a které jsou tímto vytvořeny,

tak jsou pro něj vlastně dobré,

a proto aktivitu protivládní velmi přínosné a příznivé.

Takže z toho to pohledu určitě je potřeba říct,

že ten jeho limit právě v tom je, kdo se stane tím lídrem

toho protestu protitě vládě.

Je to Jendřich Urajchlo a nebo potom parlamentní opozice,

kteřá k tomu má mnohem víc nástrojů

že s tím mnohem aktivněj a viditelněj pracovat.
To se týká hlavně SPD a hnutí ano.
Pro něj je ta situace samozřejmě mnohem příznivější,
ale určitý smysl dává,
že tam přijdou ti lidé, protestují protitě vládě
a Jendřich Urajchlo se stává symbolem
toho protestu na té ulici.
Podobně jako to byl Ladislav Vrabec,
dnes je to Jendřich Urajchlo, je to důležité
a může to se hrát nějakou roli.
Kdo ve výsledku tedy je Jendřich Urajchlo?
Je to nacionalista, populista s volavatel
demonstrací nebo už je to začínající politik?
Tak ten příběh Jendřich Urajchlo politický
je poměrně zajímavý a plný takových
zvláštních cest a zvrátů.
On byl poměrně významným představitelem hnutí Tricolora.
Významným v tom slova smyslu,
že se například účastnil těch sjezdů
poměrně aktivně a poměrně aktivně
vystupoval v té vnitro-stranické debatě.
On kandidoval po odchodu vás slova Klauze
mlačího z čela Tricolory
proti současné předstávce nížuzané
majerové zahradníke.
Přemýšlím o tom už jenom z toho důvodu,
že prostě mě volají a kontaktují mě
desítky členů z Tricolory,
že by měli o to zájem.
Vtěl se stát předsedou Tricolory,
měl se většinou významný posun
v té politické aktivitě.
Když se mu to nepovadlo,
tak z toho hnutí Tricolory odešel.
Celkově byl spjat
v té covidové době s obhajobou,
protože jinříchro jechle právní
k povoláním s obhajobou.
A někdejší fotbalový funkcionář?
A někdejší taky fotbalový funkcionář,
což determinuje určitě tu
nějakou politickou dráhu
nebo dráhu funkcionářskou, řekněme.
A právě v té covidové době

on se stal obhajcem spousty lidí, kteří byly trestáni za nějaké porušení těch restriktcí, které tehdy platili, takže v té době se vlastně etabloval. Když to těž mluvíme o jinřichu Rajchlovi jako o politikovy, tak se to nedá oddělit od covidu. My to vlastně vidíme i na těch demonstracích. Spousta lidí právě, které tam jinřich Rajchlov zvé se pořád zaměřují na takové lidové opatření na tu podle nich nelegálnost všech těch věcí, které tu platili. Učítě, pardon, změňme právník Andrej dostála třeba. Ano, když jí velkou tvář Pirátu, kteří podpovoval už to hnutí pro liberta, tepokud si dobře pamatuje. A v rozovoru pro se znam zprávi zmínil, že to nejsou žádní bez zuby dezoláti, které on tam podpovoji, že tam je řada inteligentních lidí. Ano, právník Andrej dostal výborný příklad právě slověka, který se etabloval v té kritice těch kovidových opatření mohli bychom zmínit třeba taky spolupráce z Janou Zvirtek-Humplovou, která je vlastně spojená s tou stranou pro a je se nátorkou, což je taky poměrně významné politicky pro Jindřicha Reichla. Takže takhle nastoupená cesta Jindřichem Reichlem začala v té době kovidu a dnes vidíme nějaké pokračování, nějaké vyuštění prostřenistvím těch demonstrací. Je ale vidět, že tím cílem je nějaká aktivní politická partici pat se na ten straničké úrovni. On buduje nějaké regionální struktury buduje politickou stranu.

Když jsem se ptal vás
na to, jestli můžeme považovat
Pana Reichla za politik a po polistu
a tak jsem taky zmínil, nebo ptal
jsem se, jestli můžeme označit
za nacionalistu. To těší Jan Charavát
odborník na politické extremismus upozornuje,
že Reichl využívá
nacionalismu a strachu.
Ten strach z té války
jsou tou jeho politickou komunikací
a on, protože vyzívá
ty lidi, aby dali na jevo
těm, kteří to říkají, že ten strach
nemají. Tam na těch demonstracích
občas zaznívá řečně to, že nemáte
strach. Máte strach, nemáte.
On pracovat se
strachem je
poměrně komplikované politicky, protože
ti lidé nechtějí přiznat, že mají
ten strach. Ale inherentně
to v tom hraje samozřejmě obrovskou roli.
Když bychom se podívali na ty práve
pojmy, kterými můžeme jinřichara
jichla nějak politicky charakterizovat,
ten nacionalismus tam určitě hraje
silnou roli. Je to nějaký
odkaz na tu českou státnost,
na národ, spoustatěch
účastníků je zpěta
z nějakými nacionalistickými skupinami.
Je to odkaz
na nějaký izolacionalismus. To
znamená chceme
tady mít českou korunu, chceme českou suverenitu.
A taky
v tom hraje roli ten pojem populismus.
My, kdybychom si ho pokusili definovat,
tak v tom jádru toho populizmu
jsou vlastně dvě složky.
Ten populismus odděluje
společnost na čistý lid
a skrompovanou špinavou elitu,

kterou kritizuje.
Přičímš tou druhou složkou je,
že ten populist, ten politik
je obhájcem
toho lidu proti té elitě.
To je něco, co na jinřichara jichla
docela dobře sedí.
Toto elitu pojmenuje jako vládu.
Tu vládu pokládá zotu elitu
a proti ní se snaží vystupovat.
My můžeme mluvit i o nějaké antisystémové
složce,
ale jenřichara jichl nevypadá
jako politik,
který by chtěl
ten systém bořit, spíš ho chce měnit.
A spoň tak podle toho v souladu
s tím, jak komunikuje.
Takže ten populismus dává smysl
my tomu populismusu dáváme různé
přívlastky u jenřichara jichla
a právě díky tomu odkazu na ten covid
mluvíme o technokratickém populismu.
No a i ještě s tím covidem a
tou antisystémovostí respektivisté
zmínil, že on by nechtěl ten systém bořit.
On taky říká respektivé, řekl to
v tom videu po těch demonstracích, kde děkoval
svým podprovatelům, že přišli na to Václavské
náměstí, vyzval je
datemi tu šanci, chci do Evropského
parlamentu.
A nám všem, kteří jsme v pro
tu šanci, aby jsme vám ukázali
jak provětráme typerka
všem těm běrokratom bruselům.
A neřekl, já vystoupím se
Evropské unie respektive prochce,
abychom nebyli v Evropské unie. On řekl,
vyřešíme tam údajné podvody s vakcínami.
My okamžitě uděláme všechno
proto, aby byla uršela von der Lehen
tresně stíhaná za podvod s vakcínami
ve společnosti Fajcery.

Jenřichra jichle je pragmatik.
K tomatický politik člověk,
který se snaží etablovat a snaží
se budovat si nějakou politickou značku,
my tady máme spoustu
příkladů politických stran, které
působí antysystemově,
chtějí vystupovat z Evropské unie z NATO,
chtějí vystupovat z OSN,
což zaznívalo na těch demonstracích
svolávaných dříve Ladislavem
Vrábelem. Tohle je politický směr,
který měnřichra jich lít nechce.
On si záměrně vybírá
ty řečníky tak, aby
příliš neprovokovali, aby
nebyli příliš antysystemový,
aby nebyli příliš extrémní.
To je taky důvod, proč my tam nevidíme
Lubomíra Volného,
nebo třeba Adamabé Bartoshe,
před sedu antisemické národní demokracie.
To jsou ty důvody,
proč tam jsou ti lidé, kteří tam jsou.
Jenřichra jichl
si moc dobře uvědomuje, že pokud chce
být v té politice úspěšný,
tak ta extrémní forma
není vhodná. Kdo
tam naopak objevuje, respektive
teď se objevil i na podiu
byl poslanec SPD
Jaroslav Foldina.
No tak nepřišel na
míting konkurence.
Trochu přišel na míting konkurence, ale
když bychom
se chtěli zaměřit na tu doli Jaroslava
Foldina, který už byl
takovým vohným radikálem
řekněme v rámci sociální demokracie
a takovým silným kritikem
je to hodně autonomní osobnost
ať už je v jakékoliv straně,

ať už byl z sociální demokraci, nebo je
v SPD a
my se můžeme samozřejmě ptát
po těch motivacích.
Co Jaroslava Foldinu motivuje
k tomu, aby přišel na míting konkurence
nebo na demonstraci svolávanou konkurencí.
Myslím si, že jsou
v zásedě takové dvě možnosti, které
můžou být.
U Jaroslava Foldiny to může
být na jednu stranu
nějaká dohoda s Tomijem Okamurou
a testování politického prostoru
a testování politické konkurence.
Ten Jaroslava Foldina tam prostě přijde a je tam vidět.
Je tam prostě člověk z SPD
kde naproti taj ulici
je vidět, že je to zajímavá
a že nejsou slepí
vůči tomu, co se děje, protože
SPD vlastně jako často
svolává nějaké politické demonstrace.
Druhá možnost je
myslím si, že trochu míň pravděpodobná
že by to Jaroslava Foldina
dělal opravdu na vlastní piest
a snažil se budovat
nějakou jako opoziční
strukturu v rámci SPD.
To ale nevypadá příliš pravděpodobně, protože
Tomijo Okamura má svoje zkušenosti
z nějakou silnou většinou opozicí.
To se můžeme bavit o ú svitu
a nebo o lubomíru volném
a patrně by měl velký problém s tím,
že někdo provádí tyto aktivity.
To znamená, je to takové testování
politického prostoru,
testování limitů a možností
ta spolupráca.
Dobře, spolupráca je jedna věc.
Druhá věc je, a vy jste ta čísla
určitě zaznamenal, že podle agentury

Kantar Čerpa pro Z3 čtvrtin
svou podporu právě
od někdejších sympatizantů SPD.
Tak má se SPD bát.
SPD se částečně může bát.
Pokud bychom se podívali
na ten průzkom první, kdo by se měl bát
jen hnutí trikolora.
Protože tam to skutečně vypadá,
že prakticky celá ta volická základna
trikolory odchází Kintřichu Rajchlovi,
což dává smysl i v kontextu
nějakého politického příběhu.
SPD se ale částečně bát.
Může být ten rezervoár
těch voličů, který má k dispozici,
což je od
osmi, řekněme po nějakých
12-13%,
teď měli v Kantaru osum.
V Kantaru osum právě proto,
že se tam objevolá ta strana pro,
tak jsou to trochu
spojité nádoby. Když
nějaký politický konkurent
s podobným politickým programem
nebo v podobném politickém prostředí,
na té radikální pravi,
si řekněme, jde na hod, u
tak SPD
v zásadě půjde dolů.
Pokud by tedy žádné te
spoluprácin v žádné podobě nedošlo,
tak se SPD
objevat, ale pořád má
těch voličů dostatek, protože
je to silná dominantní strana na
politickém prostoru a nevypadá to,
že jí to může ohrozit existenčně.
Může jí to částečně oslabit,
ale ohrozit existenčně ne.
Kogo to může ohrozit existenčně, tak to
je rozhodně trikolora. My jsme nedořekli to
be, točíš ano, ono se v Kantaru objevilo

i pro, poprvé se objevilo v nějakém relevantním průzkumu, dostalo 3%, ale teď je tam velká odchylka. Tady je potřeba vnímat obravdu to může opravdu znamenat spoustu věcí i jako velmi nízkou podporu a na druhou stranu je jistou šanci a potenciál k tomu dostat se do poslanecké sněmovny. Ta samotná 3% podpora pokud by takto stálo v tam skutečném volebním výsledku by pro tu stranu pro vlastně nebyla úplně špatná, protože to znamená státní příspěvek poměrně štedří a ty strany, kte nemají výsneč 3%, si se nemají poslanecké mandáty, ale už mají nějaké finanční zázemí pro ten svůj další rozvoj. Tep taky poměrně důležitá věc. Takže bude potřeba si počkat na další průzkomy, na to jak budou reagovat a reflektovat tu stranu pro a ten její volební potenciál případně to reálnou podporu ale pro Jens Rihara Jechla může být velmi důležité, že se v tom průzkumu objevuje. Je to prostě další argument pro jeho politickou propagaci a protože se stává relevantním politickým hráčem. Pojdme ještě k té možné spolupráci, totiž kolega Jakub Grims i rozhlasu mluvil s Jaroslavem Foldinou potom víkendu demonstračním. Jaroslav Foldinamu v rozhovoru řekl, že by si tedy SPD a pro neměli konkurovat, že by tam viděl spíš nějakou potenciální spolupráci. Je to podle vás ve výsledku, který vůbec možné, já připomenu jednu jedinou věc, totiž SPDl ze podle nového rozsudku

s respektem označit za parlamentní
fašistické hnutí. Tak
pro není toto překážka.
No, pro stranu prosi myslím,
že to úplně překážka není.
Na té spolupráci s SPD
v zásadě může ve většině
ohladech vidět.
Otázka je, jestli není právě
pro SPD
překážku ta spolupráce pro
s některými potenciálními problémy, které
můžou být s některými účinkujícími
na těch demonstracích. Co se týče,
ale té spolupráce
má to asi několik složek
a na mě to působí tak,
že se v těch posledních hodinách
zástupci SPD snaží tak různě
testovat různé možné
strategie a odezbu
ve rejnosti, odezbu na sociálních
sítích, odezbu v tom politickém prostoru.
Protože Jarosla Foldina
řekl v rozhodu s vaším kolegou
přesně tohle,
že si tu spolupráci přestavit umí,
že ta argumentace stojí na tom,
že si pročují ty vládní strany
v Pěti koalici, tak my můžeme
prostě spolupracovat taky, protože
spolů jsme silnější.
Protože SPD mluví o spolupráce
s trikolorou a hlavně trikolora
mluví o spolupráce s SPD.
I když bude otázka,
jestli tam nebudou nějaké
historické spody právě, Jens Rihara jichla
s některými představiteli trikolory,
ale za účelem nějakého
šoujit některé ty spory stranou.
Druhá věc, ale je
jestli tam opravdu
jsou možnosti, jak toto

nějak technicky nastavit a jak tu spolupráci potom skutečně realizovat. My nemluvíme ale o nějakých hipotetických možnostech, protože oni se skutečně baví SPD a trikolo radyšk z toho zatím vystřnadíme to pro baví se o spolupráci pro krajské volby 2024, oni spolu už byli v komunálkách takže teď by jenom přivzali třetí europarty. Oni ty krajské volby jsou pro tohle poměrně dobré, protože vy si můžete jako politická strana testovat jak silní jste v kterých regionech, což je poměrně důležité údaj pro politickou stranu, můžete si otestovat formy spolupráci regionálních osobností což je taky poměrně dobré. Takže ta spolupráce SPD v tomto dává smysl když neprobíhá na té úrovni volep do posledské sněmovny tak na těch volbách nižších řadů probíhat může. Pokud se k tomu přibera i ta strana může to být pro spoustu voličů celkem atraktivní spojenetství. Co se ale Tomiju Okamurovi nelíbí je podle jeho slov že pro uníní strana je jste nějako ano tohle je to co říká to se vracíme k ty ante systemovosti to je to co říká Tomiju Okamura který se potřebuje vymezit nejenom vlastně vůči Jindřichu Rajchlovi jako potenciální konkurenci ale i taky právě protěhnutí ano které po prezidentských

volbách a potom které voliče
se snažil oslovit Andrej Babiš
tak může
chtít oslovovat právě podobné
voliče jako Tomiju Okamura a
zatím k tomu všechno nasvědčuje.
Takže právě já v tom vidím nějakou
variabilitu uvěř SPD
nějaké testování právě těch
různých strategií.
Takže ve výsledku slovy politologa
Luka Šelinka může být
pro černým konjem radikální pravice.
Může
ale takových černých konů
jsme v historii viděli víc
v některých případech to dopadlo
jako třeba v případě SPD
po krachu nutí úslid přijme
demokracie.
V některých případech to nedopadlo
typicky právě Tricolora nebo některé menší extrémní
do těch voleb do poslanecké sněhovny
je skutečně ještě velmi daleko
ale které volby nás čekají
tak to jsou ty volby krajské, které jsme zmínili
ale taky volby do Evropského
parlamentu, poměrně důležité
možná taky pro tyhle politické aktery
protože se může nějak kreativně pracovat
s tím euroskepticismem.
A když se to správně politicky pojíme
když se to správně zarámuje
politickým marketingem
tak to může být potenciálně úspěšné.
Dobrá, moc krát díky, že jsme to společně mohli probrat.
Děkuji za pozvání.
Tohle už je všechno z Vinohradské
12 z pravodajského podkástu
Českého rozhlasu.
Dnes z Alešem Michalem
politologem z institutu
politologických studií
fakulty sociálních věd univerzity Karlovy

[Transcript] Vinohradská 12 / Rajchl a Okamura: soupeři, nebo partáci?

ptal jsem se ho na jim Třicha Rajchla
a na jeho možnou spolupráci
s Tomiem Okamurou.
Možná se vám tahle epizoda líbila?
Možná si bude chtít pustit dalším
poradím, kde na webu
irozhlaz.cz
v aplikaci můjrozhlaz
a nebo kdekoliv jinde, kde poslucháte
vaše oblíbené podkásty.
Budeme rádi, pokud se staneme jedním z nich.
Naslišenou zítra.